

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010198
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6916010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Jána Bednára na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného X. V. proti uzneseniu samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T 55/2016 zo dňa 07. 08. 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného X. V. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 2T 55/2016 zo dňa 07. 08. 2018 bolo vyslovené, že ods. X. V. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil podľa § 50 ods. 4 Tr.zák. a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota vo výmere 4 mesiacov, vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Tr.zák. za použitia § 48 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. sa odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Svoje rozhodnutie zdôvodnil samosudca tým, že napriek tomu, že mu v trestnom rozkaze bola uložená aj povinnosť v priebehu skúšobnej doby uhradiť matke maloletej Y. V., Y. V. zameškané výživné vo výške 900,- €, túto povinnosť si nesplnil.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený v zákonne lehote prostredníctvom svojho obhajcu, poukazoval na to, že v poslednej dobe začal vykonávať živnosť v E., kde pracuje ako opatrovateľ a snaží sa uhradiť zameškané výživné, o čom svedčia aj predložené doklady ako sprostredkovateľská zmluva z 24.8.2018 s prílohami, z ktorej vyplýva, že uhradil matke maloletej Y. V. cez finančnú spoločnosť WESTERN UNION tohto dňa 350,-€ a ďalšiu platbu 550,-€ dňa 08.10.2018. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol sám, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ako zistil krajský súd X. V. bol odsúdený trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota dňa 29. 4. 2016, sp. zn. 2T 55/2016 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05. 10. 2016 na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka, pričom podľa § 51 ods. 4 písm.d/ Tr.zák. samosudca uložil obvinenému povinnosť v priebehu skúšobnej doby uhradiť podľa svojich schopností a možností matke detí Y. V. dlh na výživnom v sume 900,-€.

Skúšobná doba tak u odsúdeného plynula od 05.10.2016 do 05.10.2017. Samosudca okresného súdu zisťoval pobyt odsúdeného a vo veci tak vytýčil verejné zasadnutie až na deň 07.08.2018, pričom na toto verejné zasadnutie sa odsúdený nedostavil.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi uznesenia okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a poukazuje na to, že odsúdený nevyhovel podmienkam uvedeným v ust. § 50 ods. 4 Tr. zák., keď v skúšobnej dobe nevedol riadny život, neplnil si uloženú povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť dlh na výživnom v sume 900,- €. Je pravdou, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu, že túto povinnosť si odsúdený splnil v dňoch 24.8.2018 a 08.10.2018, bolo to však až potom, keď rozhodol samosudca okresného súdu o tom, že trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov odsúdený vykoná. Odsúdený síce uhradil zameškané výživné, ktoré však mal uhradiť v období od 05.10.2016 do 05.10.2017 až s vyše ročný omeškaním. Je dôvodné predpokladať, že vyživovacia povinnosť u odsúdeného stále pretrváva a priebežné výživné odsúdený ďalej riadne neplatí.

Taktiež správne okresný súd rozhodol, keď ods. X. V. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného X. V. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.